

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo q[ui]nt[us] p[ro] d[omi]nica iii. post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. iii. post Trinita.

hoiem p̄dituz debet diligenter q̄rere et de tari postposui ɔfiteri. Quis dicitur dispa
eius inuicto gaudere: et sicut debet iur ruit: et tant⁹ letor remansit ut illū locū per
murare: qz q̄to p̄tōres eos alloquendo et cū magnū spācum nullus sit ausus introire,
eis comedendo. Lu. ix. Venit fili⁹ hoīis Hec Cirillus. Elegit his q̄ cum talia le
q̄rere et saluū facere qd̄ p̄ierat. Tertia ē gunt vel audiūt nō timet. Nā si p̄ vno pet
gr̄c ɔcēsē utilitas q̄ nota q̄ v̄tūsc̄ inuic̄ caro / plūdis supflūis p̄ua h̄o di misēdia
tione tā ouis q̄ drachme Nā et v̄tūqz vti et etnāl̄ danaqz: qd̄ fier vbi est rāta multū
le est. Sic et h̄o repat p̄ gr̄am fructuosus tudo p̄tōp̄. Somnolēti p̄tōres p̄sider
est in bonis opib⁹. Vñ d̄ Ps̄ in p̄sona iū rate q̄ ventura sūt: et ad d̄eū cito p̄uertim⁹
st̄. Ego aut̄ sic oliua fructifera in do. dei. Joel. ii. Lōuertim⁹ ad d̄am deu vestrum
Sed o res dolēda q̄m̄ulti sunt infructuo q̄a benign⁹ et misericors est,
si et steriles q̄ tandem dūia mā p̄uan: cu/ Terti⁹ ar. Audistis t̄c. Et notate qm̄
iūsmodi sunt q̄t̄ps iū vanis v̄bis et ludis T sic ordinavit de⁹ et mandauit: nullos
occupant. Exempl̄ recitat Cirill⁹ scri v̄t̄ et se recipiendo n̄t̄ q̄ cōdicionessu
bens ad augustinū de trāstu hieronymi, prædictas habuerint. Dicunt iura. Fines
Nepos (in q̄t̄) me⁹ rufus noie v̄t̄roqz p̄ua/ mādati diligēter sunt obseruadūt. manu
tus parēte a teneris annis ad meas deue dat. i. Diligēter. L. de p̄cura. Si peccat
n̄t̄ man⁹: q̄ v̄t̄na ex v̄tero nō exiūsset: ne illi q̄d̄ sustinet p̄t̄gisset: quē rāta diligē
ria enutriūt v̄t̄ a plib⁹ a me genit⁹ putaret. Qd̄ alios in morte p̄uo. Nōne vnuqz
Lressēs itaqz infelix puer etate qd̄ nō sa
plentia/ ingēti pulcritudine decorat a cun
ctis dilectione supflua colebat. Is itaqz de
cimoctauo etar⁹ sue anno miserrim⁹ expi
ravit: de cui⁹ morte tā ab oib⁹ isonuit lu
ctus q̄ v̄t̄ p̄ mēsem potuit quietari. At
ego nimis icūbens ei⁹ dilectōi pluries ro
gauis glōsum hieronymū ut mihi qd̄ acci
derat nepotī meo ūuelaret. Orāti at mibi
die qdā hora nona tā affuit fetor: q̄ nul
laten⁹ potui sustinere. Et dū tacit⁹ mira
rer vñ tā fetor esset sup̄ meū p̄t̄cē: eleua
tis ocul⁹/infelicē nepotē meū vidi terribili
visione: ita q̄ in eū visum imp̄nere nō au
cebā. nā caten⁹ ignis circūligat: flam
mas fetidissimas erūpebat. Ad hāc vissi
onē me subito tā timor iuasit ut dū plus
rimū loq̄ velle: formare vocē penit⁹ n̄ au
dere. Postremo ad me aliquntū rediens:
si me⁹ esset nepos cepi p̄qrere voce tremē
būda. Ad hec inq̄t̄ ille v̄lūlatib⁹ et suspīci
b⁹: v̄t̄na nō essem/ ne tādiris cruciatib⁹ es/
sem deputat⁹. Nā scias me p̄petuis t̄pib⁹
tartareis maliob⁹ p̄masur⁹. Heu quid di
cā: His dicit⁹ tā mihi dolor affuit ut plu
ries sum mirat⁹ quō e vita p̄t̄n̄ deceſſi. P̄ Rim⁹ ar. An receptio p̄tōris ad gra
log⁹ aut̄ exploris colloqui⁹ sciscitatus D̄tia sive ei⁹ iustificatio sit mai⁹ opus
fui cur ita diuinā misēdiā p̄siderat cum q̄ glificatio iusti: Qd̄ sic. q̄a plus excedit
tot v̄tūtib⁹ pollere videre. Pro nulla (in/ q̄t̄) me scias causa fore dānatū nisi q̄ in lu
na eterna q̄ donū ḡlie dignitatē iusti q̄ di
dis maxie delectabar atqz in moze volum gn⁹ est gr̄a. Lōtra. Donū ḡlie m̄lio na

Sermo qnt⁹ p̄ dñica. iii. post Trini.

Hic peccato: D̄es t̄c. Resistite fortis in fide.
Pe. v. Fides fortificat ad ym
cendū mūdū: et p̄ dieqns diabolū. Gnd. j.
J. vi. Hec est victoria q̄ vincit mūdū si
des nr̄a. Facit eim p̄t̄p̄t̄ honoz: delicia
rū et diuinaqz. De his Heb. xi. Fide moy
ses gr̄adis effect⁹/ negauit se esse filiu filie
pharaonis: Ecce cōtept⁹ honoris magis
eligēs affligi q̄i pp̄lo dei q̄t̄p̄alis p̄t̄ ha
bere locūditate: ecce p̄t̄p̄t̄ delitiaqz. ma
iores diuinas existimans thesauro egyl
ptioꝝ impropriū ch̄z: ecce p̄t̄p̄t̄ diuinaqz.
Et subdit̄rō. Aspicioꝝ em̄ in remunera
tionē. Salutatio. Hic pecca. t̄c.
P̄ Rim⁹ ar. An receptio p̄tōris ad gra
tia sive ei⁹ iustificatio sit mai⁹ opus
q̄ glificatio iusti: Qd̄ sic. q̄a plus excedit
donū ḡlie dignitatē iūp̄ q̄ erat dign⁹ p̄b
na eterna q̄ donū ḡlie dignitatē iusti q̄ di
dis maxie delectabar atqz in moze volum

ius est q̄ donū grē. **R**ūdet Tho. i. ij. Sic deus dixerit mīdū ut filiū sūnū vñige q̄ penl. Aliqd dī magnū dīpl̄r. Uno mō nūtū daret z̄c. Bern. ser. de Epiph. In q̄ fm̄ qntitatē absoluta. et hoc p̄ glificatio magis poterat cōmēdare benignitate suaz iusti est ma² opus q̄iustificatio p̄tōris. q̄ suscipiendo carnē meā. **S**ecō in dīlī Alto mō fm̄ qntitatē p̄tōris. sic mons gentilissima pditor̄ reçūtiōe: q̄ si ḡeur p̄ pa dī paru² et multū magnū. et hoc mō donu² storē diligēter req̄rente; et p̄ mulierē sollici gr̄e iustificatiō imp̄iū mai² est q̄ donū glo te q̄rentē z̄c. Nota bñ q̄ labores sustinuit ne b̄fificantis iusta. **H**ec Tho. Pro sū ab ortu suo z̄c. Tota vita ei² in pena et la dāmero. Non dubiū qn magnuz sit opus bore fuit. Si ḡcū tanta diligētia nos req̄ p̄tōris iustificatio: etiā p̄ qnto est ab ho/ siuit: p̄selem̄ cu² qnta diligentia sibi seruire mine. iuxta illud Quidy de arte. Dagnū debem². Un. ij. Paral. xx. vel. xix. Lū. di op̄ est mores composuisse suos. q̄ si forte ligētia cūcta facite et dīs erit vobis cum cuiq̄ hoc dīz videat: audiat Tullium in **T**ertio in durissima cruc̄ p̄ssione: q̄ rhetorica di. Optima viuēdi forma ē eli² sitetur p̄ hoc q̄ p̄sor ouē huer̄ iposuit. legēda quā iocundā reddet z̄suetudo. Si ḡ dolores nr̄os ipse portauit. vt bz Esa. iii. a bona Quendi forma recessit: cito redi². **A**mbro. Humeri ch̄ii cruce² brachia sunt te et iustificari studere. qđ v̄tiḡ magnum Et certe hm̄di p̄sideratiō sola sufficere de op̄ ē. Sed q̄ris An sit mai² z̄c. Dic rū. vt beret ad inducēdos p̄tōres ut p̄tā depo sūp̄. Ex q̄ p̄clude q̄ satiis appet q̄ sit com nant. **E**xemplū narrat Vinceti² in spe medanda dei misericordia in iustificatiō ip̄n. culo mo². li. j. pte. iiij. q̄ qdā scholars paris. Un. ps. Disseratiōes ei² sup̄ oia oia ei² siensis cum vicio carnis mltū eset dedit². Et Sap. xij. Disserber̄ oim dñe qm̄ oia et p̄crastinaret facere p̄niāz et vitā corrige potes: diss. p̄tā boim p̄pter p̄niām. Attē re: q̄dam nocte appuit ei dīs in ea forma dītē p̄tōres: auarii: p̄iuri z̄c. Pores qdē q̄ fuit crucifixus: ostendens ei vulnera sua est de² misereri et parcere: et de facto parcit cruenta: dicens q̄ hec p̄ suis p̄tis pertu/ penitentib. sed si neglexerit² potens est et Jerat: et eoru² cicatrices retinuerat ad cor/ ip̄e punire: et puniet: et tanto graui² q̄nto uos. i. p̄crastinatores penitentie reuocan² dūti² expectauerit. **F**igura. Diu expē/ dos. Ille iḡis ad hanc visionē motus: re/ stauit dīs et dissimulauit in punitōe iude ligionem intravit et vitam in bono cōsum² orū volēs eos reuocare. sed tandem per ba/ maut. **C**onsiderate iḡis et fide aspice ch̄i bylonios dure captiuauit. vt bz in. iiij. li. stum in cruce pendentem et vos oēs aduo regū. Sp̄nali Illa captiuatio babylonīc cantē: dicentē illud Esa. xliij. Reuertere ta figura fuit infernal incarcerationis: vbi ad me qm̄ redem te. **S**ecundus ar. In p̄ced z̄c. In hoc dī/ scandū de sedo qđ est miserant² p̄ssi ma affectio sive dilectio: q̄ patet in trib² Primo in benignissima carnis assūm² p̄sio sive suscep²tione. **S**ecundo in diligentissima perditorum requisitione. **T**ertio in durissima cruc̄ p̄ssione Primo iḡis z̄c. q̄ sitetur p̄ lucernā accēsam Bieg. in homel. Lucerna quippe lumē in testa: est diuitias i carne. In q̄ apparet in/ explicable ad nos dei dilectio. Joan. iiij.

Ertē ar. Hic applica quod ponit p̄ fe Ro. ii. In diuitias bonitatis ei² et pa. et lō Tria. iiij. post scđam dīnicam aduentus in secundo aduentuali: vice Abūciamus. **E**hel sic dicas. Audistis q̄diligēter ch̄is boiem req̄suīt. Attendite qm̄ et nunc diligēter req̄rit et multipl̄r. Sed multi sunt qui aduertere nolūt. Sed notate q̄ lex dīcit Bñficiū nō confereſ in iniuitū. ss. de re. iiu. l. Inuitō. et. L. vnde vi l. fi. Et. l. Non emere. L. de iiu. delib. Et inuitō neh̄mo bonus esse potest. xiiij. q. vij. Vides. **A**udite Si rex offert alicui proditori gratiam et beneficia multa: et tamen ille regem contemnit et ei dorsum vertit: nonne merito punitur a rege z̄c. **E**xpone et applica notando illud p̄mi Regum. ij. Qui me contemnit erit igno biles.